

Paranormaal gedoe...

Een vrolijk (beetje spiritistisch) toneelspel in vijf bedrijven

door

PETER VAN DEN BIJLLAARDT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PARANORMAAL GEDOE...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER VAN DEN BIJLAARD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

- Marco - 38 Jaar. Kunstschilder. Een eenvoudige artistiekeling, die de financiële kant aan Simone overlaat.
- Simone - 35 Jaar. Vriendin van Marco. Een intelligente zelfbewuste vrouw. Kiest haar woorden zorgvuldig en weet situaties goed in te schatten.
- Lonneke - 19 Jaar. Zus van Marco. Ze woont bij hem in en studeert voor modeontwerpster. Een boeiende persoonlijkheid. Ontzettend spontaan, haar hart ligt op haar tong. Heeft een extreem hoogstaand gevoel voor humor, wat vooral Heidi moet bezuren. Lonneke is het uiteindelijke **'medium'**. Zij moet een 'mannenstem' op een cassettebandje inspreken en aan het eind met dezelfde stem (in trance) het medium spelen. Hoe ze deze stem het beste kan laten klinken laten we aan haar fantasie en mogelijkheden over.
- Laura - 60 Jaar. Moeder van Marco. Ze woont ook bij Marco. Een aardige, intelligente vrouw. Goed gevoel voor humor.
- Heidi - 40 Jaar. De huisbaas van Marco en Simone. Ze heeft haar fortuin als callgirl in de escortbusiness vergaard. Een vrouw, die akelig zichzelf is en dat zeker niet van plan is ook maar enigszins te veranderen. Ze heeft een ego ter grote van een flatgebouw en bezit een arrogante die aan het onmogelijke grenst. Heeft totaal geen gevoel voor humor. Ligt hierdoor ook constant met Lonneke overhoop.
- Bobbie - 37 Jaar. De broer van Simone die eigenlijk liever een zusje was geweest... Zeer opgewekt, goedlachs en spontaan. Een tikkeltje naïef. Hij weet weliswaar precies wat hij wil. Alleen komt hij daar steeds iets te laat achter. Het is de bedoeling dat hij overdreven 'verwijfd' praat. (al zijn tekst is hierop aangepast!)
- Sybil - 45 Jaar. De vrouw van 'Rutger'. (de gestorven man die bij Heidi 'klant' was). Zeer dominant en een buitengewoon eigenzinnig type.
- Roel - 60 Jaar. Vriend van Laura. Een gemoedelijke man met goeie ideeën.
- Hubert - 35/60 Jaar. En vroegere 'klant' van Heidi, die bij Marco een schilderij komt kopen. Een beetje naïeve man.

TONEEL:

De zitkamer van Marco en Simone is modern ingericht. In de hoek van de linkerwand is de deur, of een opening naar de keuken. In de hoek van de rechterwand is de deur naar de hal. Tegen de linkerwand staat,

een ietsje schuin een hoekbank. Haaks daarop een makkelijke fauteuil die niet noodzakelijk van dezelfde stijl hoeft te zijn. Ertussen een salontafel, waaronder enkele weekbladen liggen. Erop een koffiekant en enkele gebruikte bekers, melk en suiker en een lege koektrommel die open staat. Achter het korte gedeelte van de bank staat een tafeltje, waarop een schemerlamp. Op de hoekbank liggen enkele kussentjes. Tegen de rechterwand aan staat een ronde eetkamertafel met eromheen 4 stoelen. Op de tafel een grote fruitschaal vol fruit. Aan de wand boven de tafel hangt een grote ingelijste spiegel. Tegen de achterwand staat een dressoir, waarop een stereoset, met aan elke kant een kleine speakerbox, een vaas met bloemen en een vaste telefoon. In het dressoir staan drank en glazen. Boven het dressoir hangen 2 wandlampjes. Aan alle wanden hangen de abstracte olieverfschilderijen van Marco. Hier en daar kan men (indien plaats) een klein tafeltje plaatsen met een plant erop.

Het stuk speelt zich in de zomer af.

KLEDING:

Alle kleding wordt grotendeels nauwkeurig beschreven. Af en toe summier, dan kan men zelf kiezen. Lonneke zit op de modevakschool en heeft iedere keer iets nieuws en zeer 'vernieuwend' aan.

MUZIEK:

Deze wordt duidelijk aangegeven. Wanneer het moeten beginnen, stoppen en hoelang de periodes duren.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA.

BIJZONDERHEDEN:

Het is van belang de tijdstippen van de bedrijven en de onderbrekingen op het programma te zetten, zodat het publiek weet welke dag en hoe laat het is.

Licht in de zaal uit. Men speelt (via de stereoset op het dressoir) keihard het nummer: 'It's My Party...And I cry if I wanted to...' van Lesley Gore. (Staat o. a. op de CD: The HITSOUND of Levi's 501, maar is natuurlijk ook van het Internet te downloaden) Zogauw Lesley Gore de titeltekst heeft gezongen en Lonneke het heeft 'gekrijst' gaat het... DOEK open!

EERSTE BEDRIJF

Vrijdag: 16:30 uur. Lonneke staat, gekleed in fel gekleurde discokleding midden op de salontafel. Ze heeft een half afgekloven dikke kaneelstok (als microfoon) in haar hand en play backed krijsend en volkomen naast de toon met Lesley Gore mee. Als Laura opkomt moet de muziek 30 seconden bezig zijn. Ze kijkt naar Lonneke, schudt haar hoofd, zucht diep en laat vervolgens haar pupillen omhoog gaan. Dan zet ze de muziek uit. (In totaal is er dus 40 seconden muziek!)

Lonneke: *(krijst nog heel even door. Bevriest dan midden in haar laatste handeling en draait haar hoofd tergend langzaam naar Laura. Verontwaardigd) Hè? Waarom doe je dat nou? Ik was net zo lekker bezig. (Stapt van de tafel, laat zich op de bank neerploffen, gaat in de kleermakerszit zitten en begint aan de kaneelstok te knagen)*

Laura: Wat je lekker bezig zijn noemt. Ik kon je buiten horen krijsen.

Lonneke: *(gemaakt verontwaardigd)* Pardon, ik krijs niet, ik zing.

Laura: Nou mijn oren vangen hele andere geluiden op. *(ze legt de walkman, waaraan een draad met 2 oorknopjes op tafel)*

Lonneke: *(lachend)* Ik vind 't heel dapper van je, mam. Nog even en je kan met de City, Pier, City loop meedoen.

Laura: *(lachend)* Nou, daar kan ik dan nog een heel jaar voor trainen, want die is pas geweest. *(begint passen op de plaats te maken. Deurbel)* O, dat zal Roel zijn. Precies op tijd. *(af. Meteen weer met Roel op. Roel is ook gekleed in een joggingpak en sportschoenen)*

Lonneke: Hai Roel, klaar voor de marathon?

Roel: *(lacht)* Ik ben klaar voor wel drie marathons. En jij zo te zien voor de disco.

Lonneke: *(lachend)* Ben je gek zeg, als ik naar de disco ga kleed ik me niet zo somber.

Laura: *(geeft Roel een arm. Geamuseerd)* Nee, als Lonneke naar de disco gaat trekt ze iets kléurrijks aan. Gaan we meteen of wil je eerst nog thee?

Roel: *(deurbel)* Ik denk dat je eerst open moet gaan doen. *(Laura af)* Heb je die kleding zelf ontworpen?

Lonneke: Ja. Was 'n examenstuk. Maar ik ben er niet echt tevreden over. *(Heidi op. Zeer luxueus gekleed. Overdreven opmaak en sierraden. Laura, die vlak achter haar is opgekomen blijft even voor de deuropening staan)* O, daar hebben we de koningin van Sheba. *(komt overeind, maakt een overdreven bespottelijke revérence en praat overdreven bekakt)* Welk een onuitsprekelijk geluk overkomt ons, u weer, na zo'n lange tijd te mogen begroeten. *(maakt een overdreven*

sierlijke armbeweging) Maar gaat u toch zitten. O, nee, wácht, hier ligt nog een stofje. *(ze slaat met haar hand de zitting van de fauteuil af)* Zó! Nu kunt uwe edele geborene plaats nemen.

Heidi: *(heeft er misprijzend naar gekeken)* Nee, ik moet eerst naar de wc, ik klap bijna. *(rent af)*

Lonneke: Wat moet die stoefhoer nou weer?

Laura: Lonneke, alsjeblieft, hou je in. Ze is onze huisbaas en we lopen al twee maanden achter.

Lonneke: Ze heeft haar geld als callgirl verdiend, dus ze is en blijft voor mij een ordinaire stoefhoer.

Roel: *(kijkt Laura verrast en geïnteresseerd aan)* Is dat waar?

Laura: Ja. Ze schijnt als callgirl een fortuin te hebben verdiend. En van het geld heeft ze huizen gekocht.

Lonneke: Ja, ze speelt nu monopoly in het echt. Maar als ze denkt dat ze hier zomaar kan binnenvallen alleen maar omdat ze zo nodig moet piesen heeft ze het mis.

Laura: Lónneke, je houd je in, hoor.

Roel: En jullie zijn haar huur schuldig?

Laura: Ja, twee maanden. 't Is dat ze Simone zo graag mag, anders had ze ons allang de huur opgezegd.

Heidi: *(op)* Zo, dat lucht op. *(diepe zucht)* Waar kwam ik ook alweer voor? O ja, voor Simone.

Lonneke: Nou, die is er niet. En Marco is in zijn atelier bezig.

Heidi: *(tot Laura)* Is hij aan het schilderen?

Lonneke: Nee, hij loopt daar hangbuikzwijnen te vangen, nou goed?

Laura: *(als Heidi haar vragend aankijkt)* Ja, die schildert. En je weet, dan wil hij voor niets gestoord worden.

Heidi: Heeft hij al iets verkocht?

Lonneke: Nee, maar wat niet is kan komen.

Marco: *(tijdens de laatste zin op. Gekleed in een witte broek, die hij even onder de knie heeft afgeknipt en een T-shirt, waarin enkele scheuren zitten. Alles zit onder de verf. Evenals zijn benen, armen, handen, haar en gezicht. In zijn hand heeft hij een grote lionse penseel. Enthousiast)* Inderdaad. Ik heb een klant. *(als iedereen hem vragend aankijkt)* Ja, gisteren in het café ontmoet. Hij leek me 'n man met poen teveel. O dag, Heidi, ook in de buurt. Je komt toch geen geld halen, hè?

Heidi: Nou, ik krijg nog twee maanden huur van jullie.

Marco: Je weet, met de financiën bemoei ik me niet. Daarvoor moet je bij Simone zijn. *(kijkt op zijn blote pols)*

Laura: *(kijkt op haar horloge)* Het is half vijf.

Marco: O... Nou, dan heeft hij zich waarschijnlijk bedacht. Hij zou om vier uur langskomen om m'n werk te bekijken. Toen ik de eerste keer de

bel hoorde dacht ik al dat 't 'm was. *(al zuchtende)* Nou ja, dan niet. *(deurbel. Blij uiterlijk)* Dus toch. *(af)*

Lonneke: Nou, ik hoop dat die man met-poen-teveel wat koopt, dan kunnen we tenminste vanavond uiteten.

Heidi: En mijn huur?

Lonneke: Ja, schei uit zeg, moeten we soms verhongeren?

Heidi: Zolang ik jullie ken hebben jullie al geldgebrek. Jullie wonen hier ook met veel teveel mensen. Marco en zijn vriendin. Zijn moeder, zijn zusje en nou eh... *(maakt een lichte hoofdbeweging richting Roel, zonder hem aan te kijken)* zie ik ook weer een nieuw iemand.

Laura: Je moet niet zo snel je conclusie trekken, Heidi. Mijn vriend woont hier niet.

Roel: *(grijnzend)* Maar haar vriend zou wél willen.

Laura: *(kijkt hem glimlachend aan)* Dat weet ik, schatje, maar je moet me nog een klein beetje de tijd gunnen. Mag ik je even voorstellen, Heidi, mijn vriend Roel.

Heidi: *(geeft Roel een slap en ongeïnteresseerd handje en zucht diep)* Wat ben ik moe zeg. *(ze laat zich in de fauteuil ploffen)* M'n wagen heeft 't begeven. En toen ik de ANWB wilde bellen bleek m'n beltegoed op te zijn.

Laura: Waar was dat dan?

Heidi: Hier vlakbij.

Lonneke: O, vandaar je bezoekje. Je komt niet voor ons, je komt voor de dichtstbijzijnde telefoon. *(Wijst met de kaneelstok)* Nou, daar staat-ie. *(genietend)* Alleen zal je d'r weinig aan hebben. Hij is gisteren afgesloten.

Heidi: Áfgesloten?

Laura: Ja, we konden de rekening niet betalen.

Heidi: *(tot Laura)* Maar Simone heeft toch een full time job.

Laura: Ja, maar daar kunnen we niet alle rekeningen van betalen. Ik hoop volgende week een bijdrage te kunnen leveren. Dan begin ik bij die notaris.

Heidi: O, is dat gelukt?

Laura: Meneer de notaris was heel tevreden over me. Mijn leeftijd interesseerde hem niks. Die ochtend dat ik bij 'm proef heb gedraaid zei hem genoeg. Ik ben aangenomen voor vier middagen per week. Dus, eh... we hopen dat je nog even met die huur kan wachten.

Heidi: *(wijst)* Is die koffie vers?

Lonneke: Nee, die staat er al sinds vanmorgen.

Laura: Is die koffie nog van vanmórgen? Waarom staat hij er dan nog?

Lonneke: Ja hé, ik heb 't hartstikke druk gehad hoor. Ik heb alle bekers afgewassen én... *(brede glimlach)* ik heb thee gezet.

Laura: Wil je thee?

Heidi: Nou, als het je toch hetzelfde is heb ik liever een sherry.

Roel: Nou, doe voor mij maar een kopje thee. *(gaat op de bank zitten)*

Lonneke: *(als Laura met de koffiepote naar de keuken wil lopen)* Neem voor mij een cola mee, mam.

Laura: Ja zeg, als jij nou eens die sherry voor Heidi inschonk?

Lonneke: Goed, goed, ik offer mezelf wel weer op. *(schenkt een sherry in een likeurglaasje)*

Heidi: *(terwijl ze uit haar tas een klein vijltje pakt en een van haar nagels bijwerkt)* Hoe laat komt Simone meestal thuis?

Lonneke: O, daar is geen peil op te trekken. Soms pas om zes uur. Soms is ze er al. *(kijkt Heidi breed glimlachend aan)* Maar nu dus niet, zoals je kunt zien.

Laura: *(komt uit de keuken. In haar handen houdt ze een dienblad met daarop: een theekan, 4 bekers, een schaalje met suikerklontjes en een glazen schaalje met bonbons)* Die cola moet je maar even zelf inschenken, lieverd.

Lonneke: Welja, laat je eigen dochter maar sloven. *(zet het likeurglaasje voor Heidi op tafel en gaat de keuken in)*

Laura: *(zet het blad op tafel en ziet het glaasje)* Wat heeft die nou weer gedaan. *(zucht diep, gooit de sherry over in een sherryglas, schenkt er wat bij, geeft het Heidi in de hand en gaat op de bank zitten. Daar schenkt ze de thee in)*

Heidi: Waren jullie van plan te gaan joggen?

Laura: Ja, dat doen we altijd vrijdags.

Roel: Dinsdagochtend gym en vrijdagmiddags vijf kilometer joggen.

Heidi: Nou, knap hoor. Ik bedoel voor jullie leeftijd.

Laura: Dat houdt de geest en het lichaam jong, Heidi. *(geeft Roel een beker in zijn handen)* Alsjeblieft, schat. *(ze houdt Heidi het schaalje bonbons voor)*

Heidi: Nee, dank je. Ik snoep nooit tussendoor.

Laura: *(Roel pakt er een)* Nou, ik wel. Ik heb m'n suiker hard nodig. *(neemt een bonbon, pakt haar beker en leunt behaaglijk achterover. Lonneke op met een longdrinkglas cola. Ze haalt uit het dressoir een cognacfles en doet een flinke scheut in haar cola)*

Heidi: *(heeft haar scherp in de gaten gehouden. Tegen Laura)* Jullie staan toch zeker niet toe dat ze cola met die dure cognac vermengt? *(snibbig)* Waarom doe jij er geen vieux in?

Lonneke: Ja, ik ga m'n cola 'n beetje verpesten. *(Keuken in)*

Heidi: Hoogst irritant, die meid.

Laura: Och, ze valt best mee. Je moet alleen haar gebruiksaanwijzing kennen.

Heidi: Nou, die zal ik bij haar dan wel nooit te weten komen.

Roel: U heeft vroeger in de escortbusiness gezeten, hè?

Laura: (*Heidi, die net een slok nam 'sproeit' hem weer uit en kijkt Roel verschrikt aan*) O, over hem hoeft je je geen zorgen te maken, hoor. Hij weet alles.

Heidi: (*nog flink verbaasd en geschokt tegelijk*) Heb je hem... alles over mij verteld?

Roel: Ja, daar is toch niets mis mee? Je hoeft je echt niet te schamen om in de escortbusiness te hebben gezeten, hoor. Dat is een heel eerbaar beroep.

Heidi: (*kijkt hem verbaasd aan. Dan opgelucht*) O...

Roel: Ja. Je bezwendelt toch niemand. Na een duidelijke afspraak betaalt de een voor de ander zijn diensten.

Heidi: Ja, zo klinkt 't weer heel erg ranzig.

Roel: Niet zo bedoelt.

Lonneke: (*tijdens de voorlaatste zin op. Ze heeft haar glas vol met ijsblokjes gegooid*) Wat klinkt zo ranzig?

Heidi: Helemaal niets. Drink jij nou maar lekker je cola met dure cognac op en bemoei je even niet met de grote mensen.

Lonneke: Ja zeg, wie denk jij wel dat je bent om mij hier te gaan zitten commanderen. (*gaat, voeten onder zich, op haar oude plek zitten*)

Laura: Lónneke!

Heidi: Als jij nou eens een baantje ging zoeken, hè? Dan hoefde je niet op je moeder en broer te teren.

Laura: (*met genietende ogen*) O, maar Lonneke hééft een baantje gevonden. (*Heidi kijkt Lonneke met grote verbaasde ogen aan*)

Lonneke: Ja, daar kijk je van op, hè tante? Volgende week begin ik al.

Laura: (*nog meer genietend*) In een pompstation. Drie ochtenden per week.

Lonneke: Ja, in een pompstation waar ze nog service verlenen. Dus waar je ook flinke fooien krijgt. Ik heb al een heel slim truitje gekocht. Met zeven knoopjes. En die gaan allemaal los. Ik heb al voor de spiegel geoefend hoe ik het best ongemerkt voorover kan buigen. (*Zet haar glas op het tafeltje achter haar, pakt haar beide borsten van onderen beet en laat ze heen en weer wiegen*) Nee, deze twee ferme jongens gaan binnenkort voor hele vette fooien zorgen. (*Pakt haar glas weer*) Proost.

Heidi: (*onder de indruk*) Goh. Nou... Daar drink ik op.

Lonneke: (*Genietend*) Wát? Op mijn ferme jongens?

Heidi: Doe niet zo ráár! Dat je eindelijk 'n baantje hebt. Zeg... (*kijkt Laura aan*) Ik had eigenlijk gedacht dat jullie me wel wat enthousiaster

zouden ontvangen. (*Kijkt naar de vragende gezichten*) Heeft Simone jullie niets verteld?

Laura: Wat moet ze ons hebben verteld?

Heidi: Mijn plannetje.

Laura: Wélk plannetje?

Lonneke: Ja, wélk plannetje, Heidi?

Heidi: Goh... Dat ze jullie nog niets verteld heeft.

Lonneke: Ja, hou 't vooral spannend.

Laura: Kom op, Heidi. Wat hebben jullie samen bekokstoofd?

Heidi: (*terwijl ze Roel aankijkt*) Ja, ik weet niet of ik jullie dat nu wel kan vertellen.

Laura: O, over Roel hoef je je geen zorgen te maken, hoor. Wat hij hier hoort komt niet verder. (*Roel knikt Heidi met een bemoedigende glimlach toe*)

Heidi: (*twijfelt nog heel even. Zucht dan*) Ik eh... kan jullie een heleboel geld bezorgen.

Lonneke: O, wat aardig. Heidi gaat ons een bom duiten schenken, mam.

Heidi: (*meteen gepikeerd*) Niet schénken, bezórgen.

Lonneke: O, ik schrok al. Ik dacht heel even dat je een vlaag van goedaardig gedrag kreeg.

Heidi: Maar... (*Kijkt hen één voor één aan. De zin hier en daar sterk benadrukkend*) ik heb... jullie... hulp... daarbij nodig.

Lonneke: Ik kan er niets aan doen, maar ik ruik opeens een zak met bedorven patat.

Heidi: (*Heeft Lonneke even geërgerd aangekeken*) Ja, uiteraard verdien ik er zelf ook aan.

Lonneke: (*overdreven luchtig*) Uiteraard.

Heidi: Maar jullie ook.

Laura: We hoeven toch niets onwettelijks te doen, hè?

Heidi: (*zucht*) Dit plannetje behelst geen enkel gevaar.

Laura: O, gelukkig maar, want anders haak ik af.

Lonneke: Nou Heidi, hou op met die mysterieuze onzin en vertel het ons.

Heidi: (*Kijkt Lonneke even aan. Daarna weer naar Laura en Roel*) Als jullie mijn plannetje horen zullen jullie onmiddellijk denken: zo, dat zit ingewikkeld in elkaar.

Lonneke: (*overdreven luchtig*) En dat blijkt dan achteraf ook zo te zijn. (*bijt een flink stuk van haar kaneelstok. Heidi kijkt Lonneke geërgerd aan en zucht diep*)

Heidi: (*Laura en Roel moeten hier om lachen. Beledigd*) Ja, als jullie er om gaan zitten lachen vertel ik helemaal niets. (*neemt een slok van haar sherry en kijkt een andere kant op*)

Lonneke: Nou, dan vertel je 't toch niet. *(opgewekt tot Laura en Roel)* Hoe laat willen jullie eten?

Laura: O ja, 't is jouw beurt vanavond, hè.

Heidi: *(grote verbaasde ogen)* Bedoel je dat zij vanavond... kóókt?

Laura: Ja, ja, onze Lonneke zit sinds kort op een kookcursus.

Heidi: *(kijkt Lonneke nu nóg verbaasder aan)* Écht? Ik val hier vanmiddag van de ene verbazing in de ander.

Lonneke: *(met een overdreven trots uiterlijk)* Ja, dit knappe meisje maak nu zelfs een volledige Roti schotel.

Heidi: *(verbaasd tot Laura)* Kán zij dat?

Laura: Als de beste.

Lonneke: *(wijst Heidi met haar kaneelstok aan)* Mét pannenkoeken.

Heidi: Niet te geloven.

Laura: Ja, sinds ze op die cursus zit is haar kookkunst met sprongen voorruit gegaan.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto